

Dosarul nr. 3ra-812/2018

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: N. Pasecinic)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Roșca împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2017 Ivan Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurării Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 09 noiembrie 2016 s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău cu cerere prealabilă, prin care a solicitat stabilirea și recalcularea pensiei pentru vechime în muncă procurorilor, începând cu data de 01 august 2016.

Prin decizia nr.176 din 16 noiembrie 2016 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, i s-a refuzat în stabilirea pensiei pentru vechime în muncă a procurorilor conform Legii 156-XIV din 14 octombrie 1998, art.46/2 alin.(4), din motiv că, procurorii militari cad sub incidența Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, iar vechimea în muncă a procurorilor transferați în procuraturile militare și în subdiviziunea Procuraturii Generale investită cu atribuții în Forțele Armate se include în vechimea totală a militarului.

Reclamantul a menționat că nefiind de acord cu decizia CTAS Buiucani, la 12 decembrie 2016, s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale, care prin scrisoarea nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017, i-a respins cererea, menținând decizia Casei

Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău din 16 noiembrie 2016 ca fiind legală.

Consideră reclamantul că decizia CTAS Buiucani nr.176 din 16 noiembrie 2016 și răspunsul nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017 a CNAS sunt neîntemeiate și arbitrare.

Totodată a menționat că a activat în organele Procuraturii ale Republicii Moldova fără întrerupere, începând cu 03 august 1987 până la 23 martie 2009 după cum urmează: în perioada 03 august 1987 - 06 iulie 1992 în calitate de stagiar, ajutor al procurorului, anchetator, ajutor superior al procurorului raionului Grigoriopol; în perioada 07 iulie 1992 – 13 ianuarie 1997 - procuror adjunct-militar Bălți; în perioada 14 ianuarie 1997 – 18 iunie 2006 - procuror militar Bălți; în perioada 19 iunie 2006 – 23 martie 2009 - procuror militar Chișinău.

Prin ordinul Procurorului General al Republicii Moldova nr.706-L din 07 iulie 1992 a fost numit în funcția de procuror-adjunct-militar Bălți, în legătură cu care fapt, prin ordinul Ministrului Apărării al Republicii Moldova nr.0194 din 15 iunie 1993 a fost încorporat în serviciul militar și detașat la dispoziția Procurorului General al Republicii Moldova.

Pe toată perioada de activitate în calitate de procuror militar, salariu de funcție și alte plăți cuvenite procurorului, erau achitate în conformitate cu Legea nr.355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar prin intermediul contabilității Procuraturii Generale, iar gradele militare erau acordate procurorilor militari prin ordinul Procurorului General.

Prin ordinul Procurorului General al RM nr.263-p din 23 martie 2009, în conformitate cu prevederile art.85 alin.(1), (3/1) din Codul Muncii, art.66 alin.(1) lit.b), 72 alin.(3), 27 lit.c) din legea cu privire la Procuratură nr.294-XVI din 25 decembrie 2008, a fost eliberat din funcția de procuror militar Chișinău și din organele Procuraturii Republicii Moldova, în baza cererii de demisie de la 23 martie 2009.

A mai relatat că, prin ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 1-052 din 30 martie 2009 a fost eliberat din serviciul militar în rezervă, în baza pct.140 lit. m) din Regulamentul privind modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate (la inițiativa personală a militarului).

Dat fiind faptul că, la data demisionării din funcția de procuror militar Chișinău – 23 martie 2009, vechimea în muncă constituia 25 ani și 6 luni (21 ani 7 luni și 24 zile - vechime în muncă în calitate de procuror) însă nu întrunea una din condițiile necesare pensionării procurorului (vârsta de 50 de ani), i-a fost calculată pensia în baza Legii 1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Potrivit certificatului Direcției pensii a Ministerului apărării nr.48 din 03 februarie 2016, începând cu data de 24 martie 2009 până în prezent, reclamantul se află la evidență ca pensionar al Ministerului Apărării, cu o vechime în muncă în calcul calendaristic de 23 ani 7 luni, cu înlesniri - 25 ani 6 luni, iar conform certificatului Procurorului General-interimar al RM Eduard Harunjen nr.33-20d/16-434 din 30 septembrie 2016, vechimea în muncă în funcția de procuror a sa constituie 21 ani 7 luni 24 zile.

A mai susținut că la momentul demisionării din funcția de procuror militar Chișinău și din organele Procuraturii, era în vigoare Legea cu privire la Procuratură nr.294-XVI din 25 decembrie 2008.

Consideră că, atât decizia CTAS Buiucani mun. Chișinău nr 176 din 16 noiembrie 2016, cât și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017 sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece: condițiile de pensionare a procurorului în baza art.73 alin.(1),(8) din Legea cu privire la Procuratură nr.294 din 25 decembrie 2008 le-a întrunit cumulativ la data de 01 octombrie 2010 la atingerea vârstei de 50 de ani (stagiul de cotizare de cel puțin 20 de ani în funcția de procuror îl avea încă la data demisionării – 23 martie 2009), când era în vigoare Legea menționată; prevederile legale în redacția alin.(4) art.46/2 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, în vigoare de la 01 iulie 2011 au existat și anterior: art.34 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură nr.118 din 14 martie 2003 și în art.73 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură nr.294 din 25 decembrie 2008.

Astfel, în pofida prevederilor din Legea cu privire la Procuratură, mai mulți procurori militari la întrunirea condițiilor stabilite prin lege, au beneficiat de pensia procurorului în baza Legii cu privire la Procuratură și nu în condițiile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

A afirmat că odată ce un drept la determinarea cuantumului pensiei în dependență de salariul procurorului în exercițiu, drept dobândit în temeiul legislației în vigoare la data acordării acestuia, diminuarea drepturilor aplicată prin dispozițiile Legii nr.56 din 09 iunie 2011, în vigoare de la 01 iulie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă doar la viitorii procurori cu drept de pensionare și nu produce efecte asupra drepturilor deja dobândite.

Reclamantul a solicitat anularea Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău nr.176 din 16 noiembrie 2016 și a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău de a-i stabili și recalcula pensia pentru vechimea în muncă procurorilor, începând cu data de 01 august 2016.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cereri suplimentare de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat anularea Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău nr.176 din 16 noiembrie 2016 și a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani mun. Chișinău de a-i stabili pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului - șef al Procuraturii specializate și a-i recalcula pensia pentru vechimea în muncă, ținându-se cont de majorarea salariului procurorului, începând cu data de 09 noiembrie 2016.

Prin hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial acțiunea; s-a anulat ca fiind neîntemeiată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani, mun. Chișinău nr.176 din 16 noiembrie 2016 și răspunsul Casei Naționale de Asigurării Sociale nr.R-1508/16 din 04 ianuarie 2017; s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să stabilească lui Ivan Roșca pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului – șef al Procuraturii specializate și să-i recalculeze pensia pentru vechimea în muncă, ținând cont de

majorarea salariului procurorului, începând cu data de 09 noiembrie 2016; în rest, acțiunea a fost respinsă ca neântemeiată.

La 05 iunie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 19 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La data de 04 mai 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe ca fiind ilegale.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 februarie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la data de 21 aprilie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 04 mai 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 23 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ivan Roșca copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că Casa Națională de Asigurări Sociale în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea